

Prædiken til 2. søndag efter Helligtrekonger

Joh. 2, 1-11

Til sidst i beretningen om brylluppet i Kana står der: ”Dette gjorde Jesus som begyndelsen på sine tegn”. Måske kan man synes, at det er et lidt mærkeligt tegn, eller under, at starte med. Det er jo ikke sådan, at Jesus helbreder nogen eller forsvarer nogen, som der jo ellers står meget om i Det nye Testamente. Hvorfor gør han det? Forvandler vand til vin? Fortjener gæsterne det? Har de egentlig godt af mere?

Det er på alle måder en underlig begivenhed det her: Her er ingen syge, der skal helbredes eller syndere, som skal frelses. Men et bryllupsselskab der er løbet tør for vin. Og Jesus er der straks og hjælper det halvberusede selskab: Han skaffer en overdådig mængde vin, og festen kan fortsætte. Og helt stille er det ikke gået for sig: Ifølge Johannes har gæsterne på dette tidspunkt fået så meget at drikke, at de ikke længere kan smage, hvad der sættes på bordet. En underlig historie: Hvorfor gør Jesus dog det her?

Intet er tilfældigt i den måde, Johannes skriver, og meningen med det hele bliver understreget på flere måder. Sidst i Johannes-evangeliet skriver forfatteren: ”Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans disciple så; dem er der ikke skrevet om i denne bog.

Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn”. Ifølge Johannes gør Jesus disse tegn for at vise Guds herlighed, sådan at mennesker vil tro!

Det sker jævnlige, at jeg synes, jeg skal forsvare kirke og kristendom også over for mennesker, som er døbt og medlem af folkekirken. Og jeg ved også godt, at det egentlig er så ligegyldigt at forsvare noget, som har med Vorherre at gøre.

Men der er stadig mange fordomme i omløb, ikke mindst den fordom, at kristendom, det er noget med de ti bud, og så færdig! Og derfor er det i dag så herligt at høre om brylluppet i Kana. Hvorfor forvandlede Jesus vand til vin? Fordi Jesus vil have fest og glæde. For Jesus er, i modsætning til hvad nogen måske tror, ikke en moraliserende, livsfornægtende tørvetriller.

Jesus kalder mennesker til at leve. Den tids moralister var rasende på Jesus. De beskyldte ham for at feste for meget, og på tidspunkter som ikke gik an, og de sagde, at han var sammen med dem, der festede alt for meget, nemlig frådserne og drankere.

Hvad med vor tids moralister? Hvem er det? Og hvad siger de? Ja, det kan vi jo nok nemt udråbe flere forskellige til at være. I hvert

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 252. 116. årgang
Januar 2015
ISSN 0901-2214

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

fald er der megen snak om at pege på risikoen ved alting. Ved at pege alt det farlige vi omgiver os med i hverdagen.

At det er farligt at spise for fedt, at det er farligt at drikke for meget vin, at der er uhyggelige ting i alt det, vi bruger til at vaske os med. Og at der er ulækre ting i maden, som f.eks. de dæmoniserede e-numre! Og ak, ja - det er alt sammen meget godt og rigtigt og fornuftigt - og hvem gribes ikke af al denne dommedagssnak nu og da, og springer af sted for at købe aflad, det vil måske sige økologisk (som naturligvis er godt nok i sig selv) og fedtfattigt - ja, her taler jeg helt og holdent om mig selv! Og nu her til jul var der som sædvanlig snak om, at vi giver hinanden alt, alt for store gaver, og at vi bruger alt for mange penge på mad. På trods af finanskrise og hvad vi ellers har. Og igen: det er rigtigt og godt og fornuftige udsagn, at vi skulle måske også dæmpe det der juleræs.

Men alligevel: så kan jeg ikke lade være med at tænke, at det jo er på grund af, at vi fejrer glæden, at vi måske giver hinanden lidt for meget og lidt for store gaver. Det er jo, fordi vi fejrer, at Jesus, som er selve glæden og kærligheden, kom til vores verden, som uden ham var grå og trist! Og hvis man skærer det hele ned til ingenting, både maden og gaverne, så bliver festen da ærlig talt netop noget fedtfattigt og tam og kedelig. Og så er der slet ingen, der opdager, at vi fejrer, at glæden blev født!

Det er som bekendt et menneskeligt grundvilkår, at vi skal dø. Sådan er det, før eller siden. Uanset hvordan vi lever, og hvad vi gør for at hindre døden i at komme. Men i stedet for at have alt for travlt og være alt

for optagede af hvilke ting der på længere sigt og i løbet af årene eventuelt kan føre til dårligt helbred, så skal vi måske hellere prøve at vende det om. Prøve at finde tegn der kan styrke glæden og livsviljen!

Hvad med også at kigge efter spirene til alt det, som kan fylde os med frimodighed og glæde og bære os hver eneste dag indtil den dag, vi alligevel skal dø?

Jesus vil, at vi skal fyldes af glæde, at vi skal glædes over den gave, som livet er. Det er derfor, han til en glædesfest, et bryllup, fylder karrene med vin, som et symbol på glæden.

I historien om brylluppet i Kana gives der udtryk for en katastrofal mangel. Symbolet på glæden, vinen, er sluppet op! Og underet sker. Jesus laver vand til vin. Han fylder de tomme kar. Noget nyt afløser det gamle. Historien vil fortælle, at det bedste kom med Jesus. Den glæde, som Jesus kommer med, og som han giver, er noget andet, noget nyt, og noget bedre!

Ved brylluppet i Kana blev vand til vin. Dette tegn var begyndelsen på Jesu virke, siger evangelisten Johannes. Det var begyndelsen, ja. Men hermed viste han også, hvad hans gerning kom til at bestå i: At give os en overflod af nåde; af tilgivelse og kærlighed, så vi aldrig kommer til at løbe tør for nogen af delene.

”Gudsriget er kommet nær”, siger Jesus. Og hvor Gudsriget er, der er der nåde, der er fest og glæde. Vi er alle inviterede med. Derfor skal vi alle leve vores ganske almindelige liv her på jorden og glæde os over alt det, vi får givet! Tager vi imod i taknemmelighed og i tro på, at alt er en vidunderlig

gave fra Gud, noget vi netop får givet og ikke bare kan regne med og har krav på, da vil Jesus forvandle det fattige vand, vi har i vores kar til Gudsrigets festlige og livgivende vin.

Amen.

Stine Munch

Vor Frue, København